

KUNSTHALLE ATHENA

This is Not My Beautiful House (*Ίσως Αυτό Δεν Είναι το Όμορφό Μου Σπίτι*)

Anastasia Ax, Κωστής Βελώνης, Απόστολος Γεωργίου και Σωκράτης Σωκράτους

Εγκαίνια: Παρασκευή, 16 Μαΐου 2014, 21:00

DJ sets: Agent Mo, Ted Sourvinos

Κατά την διάρκεια της έκθεσης θα πραγματοποιηθεί πρόγραμμα με performances κάτω από τον τίτλο **Πολιτικοί Λόγοι**: Dean Sprunt από τους No Age (7 Ιουνίου) και πολλοί άλλοι που θα ανακοινωθούν σύντομα.

Η Kunsthalle Athena δανείζεται τον τίτλο της φετινής της έκθεσης από τον στίχο *This is Not My Beautiful House* ενός τραγουδιού των Talking Heads, και παρουσιάζει τέσσερις καλλιτέχνες: τους **Anastasia Ax, Κωστή Βελώνη, Απόστολο Γεωργίου και Σωκράτη Σωκράτους**, οι οποίοι ευαισθητοποιούνται άμεσα ή έμμεσα από την τωρινή συνθήκη στην Ελλάδα, και ευρύτερα στον κόσμο.

Η καθημερινότητα πλέον στη χώρα είναι σαν ένα τρύπιο δοχείο: ενώ το νερό χάνεται, οι ιδέες για το πώς θα ζήσουμε στην μετα-καπιταλιστική έρημο έρχονται δύσκολα. Το προβλεπόμενο σενάριο παρουσιάζεται αδυσώπητο, ενώ κατά τα άλλα η ζωή εξελίσσεται κάτω από τον καυτό ήλιο.

Η αλλαγή υποβόσκουσα εδώ και καιρό έχει γίνει ρουτίνα. Σ' αυτήν την ενδιάμεση κατάσταση – λίμπο, η ρευστότητα κυριαρχεί και εμείς αιχμάλωτοί της βλέπουμε τον χώρο να χάνει την υπόστασή του και να μετατρέπεται σε «τίποτα». Η Αθήνα μεταλλάσσεται σε μια ουτοπική συνθήκη που εμπεριέχει το αδύνατον και μαζί το «όλα είναι τώρα δυνατά». Σαστίζοντας μπροστά στην ταχύτητα, τη δυναμική και την πυκνότητα των γεγονότων γινόμαστε ξένοι ως προς τα ίδια μας τα κεκτημένα.

Η πόλη δεν είναι πια η πόλη που ξέρουμε, η πολιτική δεν είναι η πολιτική που αναγνωρίζουμε, ο δημόσιος χώρος δεν μας ανήκει και ο ιδιωτικός είναι και αυτός υπό διαπραγμάτευση. Είμαστε μια οντότητα σε αναμονή, μια χώρα προς πώληση, στην οποία όλα μοιάζουν ανοίκεια. Ζούμε σε μια ρωγμή.

Ο τίτλος της έκθεσης *This is Not My Beautiful House* δεν έρχεται ως άμεση αναφορά από την ποπ κουλτούρα των 80s στην Νέα Υόρκη. Στην απουσία σημαντικών μανιφέστων εξυπηρετεί για μας την κατάλληλη ετικέτα για έναν κόσμο που ξεδιπλώνεται ανάμεσα σε φόβους και επιθυμίες, απόρροιες της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης. Πρόκειται για έναν στίχο που έχει ερμηνευτεί με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Σε αυτή την περίπτωση λειτουργεί ως παραβολή μέσω της οποίας διηγούμαστε την σύγχρονη συνθήκη της κοινωνικής και υπαρξιακής μας αποξένωσης. Ο τίτλος της έκθεσης *This is Not My Beautiful House (Ίσως Αυτό Δεν Είναι το Όμορφό Μου Σπίτι)* αναφέρεται στις συγκρουόμενες επιθυμίες του να μείνουμε ή να φύγουμε, να ζήσουμε ή να πεθάνουμε, να προσπαθούμε ή να παραδοθούμε, να ελπίζουμε ή να παραιτηθούμε, και γενικά σε μια τοπογραφία μέσα στην οποία υπάρχει η βεβαιότητα ότι τα πράγματα δεν θα ξαναγίνουν ποτέ όπως ήταν.

Για μια ακόμη φορά, η Kunsthalle Athena εστιάζει και φέτος σε Έλληνες καλλιτέχνες. Με εξαίρεση

την Anastasia Ax η οποία μένει στην Στοκχόλμη αλλά διατηρώντας ζωντανή την εμπειρία της Ελλάδας μέσα από την οικογένειά της είναι μια καλλιτέχνις με διπλή πατρίδα και διπλή εξορία, οι υπόλοιποι καλλιτέχνες επιμένουν να ζουν στην χώρα, παρά τους δύσκολους καιρούς και τη δυνατότητα που τους προσφέρει η διεθνής καριέρα τους για μια διέξοδο από την χώρα.

Anastasia Ax

Ζει στην Στοκχόλμη όπου και γεννήθηκε από γονείς ελληνικής και σουηδικής καταγωγής.

«Σε ένα διάστημα χρόνων, η Anastasia Ax έχει αναπτύξει μια καλλιτεχνική πρακτική στην οποία η γλυπτική, η performance, η ζωγραφική με μελάνι και ο ήχος συναντιούνται σε μια βίαιη ένωση.» (Andreas Hagström)

Στην παρούσα έκθεση η Ax παρουσιάζει το έργο με τον τίτλο **Exile** του οποίου παραλλαγές έχει δείξει στο παρελθόν σε διάφορα μέρη. Κατά την διάρκεια της έκθεσης η εγκατάσταση θα αλλάζει συνεχώς μορφή αποτελώντας κάθε φορά μια διαφορετική πλατφόρμα διαλόγου. Ξεκινώντας ως ένα παράξενα οικείο χωριό, παγωμένο στο χρόνο, κενό από συμφραζόμενα, στη συνέχεια η εγκατάσταση θα μεταμορφωθεί σε ένα στρατόπεδο καταστροφής και θα καταλήξει σε έναν σύγχρονο ερείπιο λίγο πριν το τέλος της έκθεσης. Εκεί με την βοήθεια ενός αρχαιολόγου που θα επιχειρήσει μια ανασκαφή τα ευρήματα θα συστηματοποιηθούν. Οι αναφορές του *Exile* στην τωρινή κατάσταση είναι αρκετά προφανείς και επομένως πέρα από κάθε συζήτηση. Το έργο δεν αποτελεί καθρέφτη, ούτε καταγραφή της σύγχρονης πραγματικότητας, αλλά ένα ανοιχτό σενάριο για την παρούσα κατάσταση.

Κωστής Βελώνης

Γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα.

Τα γλυπτά του Κωστή Βελώνη, συνήθως κατασκευασμένα από ξύλο, αρθρώνουν αφηγήσεις που συνενώνουν τις προσωπικές ιστορίες με την επανεξέταση ιστορικών γεγονότων και ηγεμονικών πολιτισμικών παραδειγμάτων. Ενδεικτικές πηγές έμπνευσης των έργων του αποτελούν οι σκηνικές παραγωγές του *avant-garde* θεάτρου και η ιστορία της εργατικής τάξης. Η πρόθεσή του είναι να ανακινήσει αντιφατικές ιδέες, χρησιμοποιώντας τα απλά υλικά ενός εν αποτυχία οικοδόμου. Τα έργα του συχνά μοιάζουν με μια ενήλικη εκδοχή παιδικών παιχνιδιών. Ο Βελώνης θα μπορούσε να είναι ο ειδήμων της απεικόνισης μιας απερίγραπτης αλλά και δεδομένης διπολικότητας. Μέσα από την ήπια σύγκρουση αναφορών τόσο από την κυρίαρχη εξιστόρηση του πολιτισμού όσο και από τις πιο εύθραυστες ιδιωτικές στιγμές, αποδίδει την εικόνα μιας ζωής ανάμεσα σε κοινωνικότητα και μοναξιά, στα φώτα της πόλης και στην έρημο, στην επιτήδευση και στην αφέλεια, στην γνώση και στο πηγαίο ένστικτο. Στην έκθεση αυτή παρουσιάζει τρία νέα έργα του 2013 και του 2014 με τους τίτλους ***Tribune Leading to the Ramp and Ramp Leading to the Tribune, Rural Management, Untitled (Settlement)*** και ένα προφητικό βίντεο έργο του 2008 με τον τίτλο ***How One Can Think Freely in the Shadow of a Temple***.

Απόστολος Γεωργίου

Γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη. Ζει στην Αθήνα.

«Ένα βάζο με λουλούδια μπορεί να επικοινωνήσει το ίδιο είδος δράματος - ένα κουτί συναισθημάτων έτοιμο να εκραγεί ανά πάσα στιγμή – όπως ένα πρόσωπο. Ένα ζωγραφικό έργο πρέπει να έχει την δύναμη να μας προκαλέσει να το κοιτάξουμε για να μας ξυπνήσει από μια κατάσταση αδιαφορίας. Στη συνέχεια, τα υπόλοιπα θα έρθουν.» (Απόστολος Γεωργίου)

Το έργο του Γεωργίου αναφέρεται σε καθημερινούς ανθρώπους και τους χώρους τους. Πίσω από το πρόσχημα των αφαιρετικών τάσεων και την εξεζητημένη χρήση του χρώματος, της αρχιτεκτονικής και της φόρμας, το έργο του αφορά όλους εμάς, σε οικεία ανοίκεια περιβάλλοντα απογυμνωμένα από επαγγελματικές και κοινωνικές ταυτότητες και επιτεύγματα. Έχουν κάνει αυτοί οι άνθρωποι κάτι μεμπτό; Έχουν παραβιάσει τα όρια, ή όχι; Τα σενάρια του Γεωργίου ζητούν την άμεση προσοχή μας στην σκηνή του εγκλήματος, η οποία μοιάζει να μην έχει συγκεκριμένο

παρελθόν, ούτε προδιαγεγραμμένο μέλλον. Η δουλειά του θυμίζει κατά κάποιον τρόπο την δραματουργία που συναντάμε σε ταινίες του David Lynch, όπως το *Inland Empire*. Οι πίνακές του είναι ψυχοδράματα που αφηγούνται βαθιά στενάχωρες ιστορίες, ακόμη και αν η αφήγηση γίνεται με καυστικό χιούμορ. Το κεντρικό θέμα είναι η αποτυχία, ακόμα κι αν αυτή πραγματώνεται με κομψή μεγαλειότητα. Η Ελλάδα στα τέλη της δεκαετίας του '50 και του '60 μοιάζει να αποτελεί την κύρια επιρροή στο έργο του, και έτσι πολλοί από εμάς ταυτίζουμε με τις φιγούρες και τα περιβάλλοντά του τους γονείς μας και την παιδική μας ηλικία και στην συνέχεια τους εαυτούς μας.

Σωκράτης Σωκράτους

Γεννήθηκε στην Πάφο της Κύπρου. Ζει στην Αθήνα.

Το έργο του Σωκράτη Σωκράτους αποτελεί μια όσμωση μεταξύ Πολιτικής και Τέχνης. Ενίοτε το έργο αυτό αποκτά κυριολεκτικές πολιτικές προεκτάσεις, ενώ ταυτόχρονα καθρεφτίζει τα προσωπικά όρια του καλλιτέχνη. Οι εγκαταστάσεις του αποτελούν μια συνολική σύνθεση από φωτογραφιών και ready mades, ενώ τα γλυπτά του μοιάζουν να αναφέρονται σε μια «παραβιασμένη» εκδοχή της πραγματικότητας. Οι κήποι ως ειδυλλιακός χώρος και καταφύγιο από την σκληρή πραγματικότητα είναι επαναλαμβανόμενο θέμα στην δουλειά του Σωκράτους. Ταυτόχρονα, στους κήπους, εξαιτίας της εύκολης πρόσβασής τους, ενυπάρχει η έννοια της ευθραυστότητας. Είναι το τρωτό σημείο του σπιτιού, το τρωτό σημείο της πόλης. Στην έκθεση αυτή παρουσιάζει μια νέα εγκατάσταση με τίτλο **Κλεμμένος Κήπος** που αποτελείται από ένα σύνολο χυτών μπρούντζινων λουλουδιών, κλαδιών, καρπών και φύλλων. Για αυτό το έργο ο Σωκράτους «κλέβει» από τον Εθνικό Κήπο συγκεκριμένα φυτά: τόσο αυτά που αποτελούν τα εθνικά εμβλήματα της χώρας, όσο και αυτά που αναπτύσσονται παρασιτικά δίπλα τους. Η εγκατάσταση θα αποτελέσει ένα τοπίο που αναφέρεται στο τοπίο της Αθήνας σήμερα, έτσι όπως εξελίσσεται μέσα στην κρίση.

Την έκθεση επιμελείται η ομάδα της Kunsthalle Athena:

Ελεάννα Παπαθανασιάδη, Αποστόλης Βασιλόπουλος, Κλέα Χαρίτου, Μαρίνα Φωκίδη
Βοηθός επιμέλειας: Alfredo Pechuan

Για περισσότερες πληροφορίες και οπτικό υλικό παρακαλούμε:

Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα μας www.kunsthalleathena.org (Κατηγορία Press)

Ελεάννα Παπαθανασιάδη 6974 387364, press@kunsthalleathena.org

Διάρκεια: 16 Μαΐου - 11 Σεπτεμβρίου (κλειστά τον Αύγουστο)

Ώρες λειτουργίας: Τετάρτη - Πέμπτη, 18:30 - 21:00, Σάββατο 12:00 - 15:00

Kunsthalle Athena, Κεραμεικού 28, Κεραμεικός - Μεταξουργείο, Αθήνα
www.kunsthalleathena.org

Με την υποστήριξη των:

iaspis

The Swedish Arts Grants
Committee's International
Programme for Visual Artists

